

SUN BURN

Survivor's guilt

על המשחק	3
עולם המשחק	4
תחילת עידן השממה	4
מה היא השממה?	5
100 שנה אחרי המלחמה	5
ישראל של היום: ניו לנד	7
תל אביב החדשה - קבוצת "הרמוניה"	8
הרמוניה	9
פתח התקווה – בראשות חברת קריסטל מנטה	13
נהר הגבול	14
גבעת הכרמל	15
כנף רמו-	16
קרינה	18
מוטנטים	19
סיפורים מהשממה	21
ירושלים, הר הקרינה	21
קבוצות המשחק	22
NPCs	22
שודדי דרכים	22
מוטנטים פראיים	22
השופטים	23
כסית	24
צה"ל	25
מגוג	26
תל אביב החדשה	27
הסיירים	27
חסרי כל	28
כת השמש	28
שוק הבשר	29
איגוד בעלי המלאכה של תל-אביב החדשה	30
מועדון "סוף הדרך"	30
בית החולים	31
הסליק	32

על המשחק

נוי-לנד, שממה רחבת ידיים שנוצרה על הריסות עולם ישן. מהים במערב לנהר הגבול במזרח, חולות שספגו לתוכם קרינה מהמלחמה הגדולה ומאז ממשיכות לספוג דם.

Sun-Burn הוא לארפ פוסט אפוקליפטי המתרחש בישראל, או לפחות מה שפעם היה ישראל, מאה שנה בעתיד אחרי מלחמה גרעינית. המלחמה לא השאירה הרבה מהעולם הישן ובמיוחד לא מישראל שספגה את מלוא העצמה הגרעינית של מדינות ערב. הלארפ סובב סביב "תל אביב החדשה" ישוב מסחר מרכזי בנוי-לנד אשר מתחתיו נמצא מצבור הדלק המוכר היחידי. ת"א החדשה הוקמה על ידי קבוצת אנשים בשם 'הרמוניה' אשר הצליחו לאתר את מצבור הדלק לפני כתשעים שנה. במשך תשעים שנה בהם הפכו את ת"א החדשה למעצמה בעולם הפוסט אפוקליפטי.

לפני שנה הותקפה תל אביב החדשה על ידי 'חטיבת הנגב', החטיבה סגרה את העיר ומנעה מסחר דלק. החלטה זו עלתה להם בחייהם. לפני שלושה חודשים עמדו בפתח העיר שלושת הקבוצות הגדולות בנוי-לנד.

צה"ל - הזרוע הצבאית של מועצת תל חיים. ארגון מיליטנטי הממוקם במספר בסיסים ישנים באזור הגולן, הכוח הצבאי והמשאבים שלהם רבים כמו שהמשמעת שלהם הדוקה.

כסית - ממוקמים באזור גוש דן, הם מקדשים את השמירה על תרבות וידע הגזע האנושי כערך עליון. הקבוצה רואה כעצמה כאליטה החברתית ויש להם את הכוח לתמוך בטענה זו.

מגוג - לא הרבה ידוע על להקת האופנוענים הזאת, בעבר שודדים ששמם עורר אימה באזור הנגב והערבה. כיום הקבוצה הניחה שורשים בקרבת מתקן טיהור מים אשר הצליחו לתקן והקימה קהילה הדוניסטית אשר לא הרבה ידוע עליה.

שלושת הקבוצות אלה יצרו ברית בניצוחם של 'השופטים', קבוצה אשר לאורך השנים הפכו לחוק ולסדר בעולם החדש.

הקרבת על תל אביב החדשה היה ארוך, שבועיים רצופים של קרבות ללא הפסקה עד שהצליחה הברית המשולשת לחדור את הגנות העיר ולהשלטת עליה, כאשר הם מחסלים את רובה המוחלט של חטיבת הנגב ולוקחים את מנהיגם, גבריאל כהן כשבוי.

כאן המשחק שלנו מתחיל, יומיים לאחר הקרב הגדול, כשהאבק מתחיל להתפזר סיימנו לספור את המתים.

מה יעלה בגורל תל אביב החדשה?

המשחק יערך בתאריכים 5-7 לינואר, 2017.
מצפים לראותכם בסוף העולם.

עולם המשחק

תחילת עידן השממה

השנה 2016 היא השנה האחרונה ל"עידן הישן".

העולם היה על סף הכחדה, מעצמות העולם הישן פתחו במלחמות גרעיניות אחת נגד השניה כמוצא אחרון לניצחון, בני האדם גררו את עצמם למציאות חדשה: למדבר. אותה מציאות נקראה "עידן השממה".

"עידן שממה" הוא השם שקיבלה התקופה באותו זמן, בגלל זירוז תהליך המדבור, תהליך שבו האדמה מאבדת מיעילותה בקרקע חקלאית ונהיית אדמה יבשה וצחיחה שלא מאפשרת ליבול או צמחים בכלל לצמוח. המלחמה שרפה יערות, ייבשה אגמים ונתנה למדבר המת להמשיך ולהתפשט עד שמערכת האקולוגית קרסה והעולם איבד את האיזון הטבעי שלו. החום גבר, הקרחונים נמסו והימים גאו. ממשלות נפלו והגבולות נמחקו. המציאות המוכרת נמחקה והסדר של העולם הישן נעלם. ככה התחיל עידן השממה.

עידן השממה הוא עידן של אנרכיה וכאוס, אנשים התאגדו בקבוצות כדי לשלוט בדברים האחרונים שיש לכוכב המסכן להציע, חלק פעלו כשודדים בדרכים ותקפו ובזזו כל דבר שנתקלו בו. אחרים השתלטו על משאב מסוים כמו מים, נפט, עצים או משאב חיוני אחר והפכו את עצמם למעצמה. אך אלו הם המיעוט שלא נהרג במלחמות או הפך למוטנטים: אנשים שהקרינה והנשורת הרדיו-אקטיבית שינו את הקוד הגנטי שלהם והפכו אותם ליצורים שונים, תתי-אדם החיים בשולי החברה.

כל מערכת החוקים הישנה התפוררה לחלוטין. העולם היה בכאוס במשך תקופה ארוכה. "החזק שורד" היה החוק המרכזי והבלתי רשמי של אותה תקופה, אך בני אדם בהישענות על האינסטינקט שלהם התחילו להסתגל למציאות החדשה ולבנות מחדש את מה שנקרא "אנושות".

למרות כול הקשיים והמלחמות הצליחו בני אדם להתאושש ולקום ואחרי 100 שנים מתחילת עידן השממה נראה שבני אדם סיגלו לעצמם חוקים וסדר בתוך הכאוס...

מה היא השממה?

השממה היא הערים המתפוררות, האגמים המיובשים, היערות השרופים, המכתשים של הפצצות, המדבר וכל העולם הוא השממה. ומה יש בשממה? קשה לדעת: רוכבים חסרי מעצורים ששודדים והורסים הכל, יצורים שאבולוציה שיחקה בהם וערים וישובים שמנסים לשרוד. רבים מאלה שיוצאים אל השממה מחפשים את הערים הישנות על מנת למצוא פיסה או זכר מהאנושות שהייתה או קירות וגג להעביר בהם את הלילה הקר. מאבן לבנייה עד לתמונה מתפוררת ממצוק, השממה לוקחת הכול. כל דבר שאינו מוגן תחת חומות וביצורים נחשב השממה, המוטנטים הפראים שמסתובבים בלהקות והאנשים המסכנים שמחפשים מקום מפלט, קשה לשרוד בשממה. מעטים הצליחו לחזור חיים, לכן המידע עלי דל. ערים חופשיות וישובים שהצליחו להשתקם שולחים לוחמים, סיירים ומשלחות כדי לסרוק את השממה בתקווה למצוא כל דבר היכול להיות שימושי ולמפות אותה.

100 שנה אחרי המלחמה

הזמן עבר, אימת המלחמה הגרעינית שככה והאנושות הדלה והפצועה התחילה לבנות את עצמה מחדש עם מערכות חוקים ארעית אך מתפקדת. ספירת השנים בכל העולם המוכר החלה מחדש, כאשר שנת האפס היא השנה בו הושמד העולם הישן, מאה שנים לפני סיום המלחמה על תל אביב החדשה. דברים נוספים כמו ערים חדשות התחילו לקום בנקודות חשובות של מסחר, הכסף הישן של מטבעות ושטרות נזח בעבור סחר חליפין. השממה שהפחידה את האנושות ועיצבה ופגעה בפני העולם נהייתה טיפה יותר מוכרת. מפות חדשות שורטטו, בני האדם גדלו והקימו קבוצות מאוגדות ששירטטו מחדש את החברה האנושית. לא כל התשתיות חודשו בהצלחה רבה. בארות מים מקומיות נחפרו, אך מערכות הובלת מים למרחקים גדולים הן מעבר ליכולותיהם של התושבים הפזורים. על הובלה של חשמל או אפילו קווי טלגרף לא ניתן אפילו להתחיל ולחשוב. חשמל הוא מוצר מותרות שניתן להשיג לתקופות קצרות בלבד לבעלי אמצעים. הידיעות על המתרחש במקומות רחוקים עוברות בצורה שהן עברו במרבית ימי האנושות- מפה לאוזן. נוודים, סוחרים, מספרי סיפורים או פליטים הם מקור הידע העיקרי, ורוב האנשים החיים לא יכירו את המתרחש מעבר לקו האופק. הידע והזכרונות על העולם הישן מדלדלים ונעלמים. אפילו אלו שהיו אך ילדים קטנים

במלחמה הגדולה, שמעו את הוריהם מדברים על כל מה שעבר והצליחו לשרוד עד לגיל שיבה כבר מתו מזקנה.

בשנים מאז סוף המלחמה החלו להופיע מקרים של בני אדם שנולדו עם מומים מולדים מוזרים במיוחד. אותם פגמים נשאו לעיתים יתרונות מפתיעים, והנושאים אותם הצליחו לשרוד למרות שנודו במקרים רבים מהחברה. המוטנטים חיו לבד או בלהקות באזור השממה, חלקם התאגדו והקימו לעצמם חברה מנותקת משאר בני אדם, אך יש כאלה הצליחו למצוא מקום עצמאי בישובים של חברות כגון תל אביב החדשה וצה"ל. בניגוד חד, חלקם מצאו את עצמם כעבדים המנוצלים על ידי קבוצות חזקות כגון מגוג וכסית.

למרות הקמת מקומות ישוב חדשים, החברה היא עדיין מקום בו החזק שורד. אין בנמצא מערכת חוקים ואכיפה חזקה מספיק בשביל לשנות את אופיים הבסיסי של בני אדם. מקרים של גניבות, שעבוד וסחר בעבדים, שוד והרס הם נפוצים מאוד וכמעט לעולם לא יגררו ענישה מסודרת. זאת אלא אם כן הפגיעה היא במישהו שיכול להשיב או בבעל קרובים שיכולים לסגור את החשבון הזה. המקרה היחידי של אלימות שמספיק חריג בשביל תגובה הוא רצח. מי שרוצח פוגע ביכולתו של הגזע האנושי לשרוד. רוצחים לרוב מוכרים כמוקצים. במעמד זה הם אינם מוגנים יותר על ידי ההגבלות שהחברה השתיתה על עצמה, והם ניצודים על ידי גופים רבים בחברה, לרוב יש אפילו אלו השמים כסף על ראשם. את גזר הדין הזה אוכפים השופטים. מי שהחלו כממונים מטעם עצמם לשמירה על הסדר, התהוו למסדר הנוכח בכל הישובים ברחבי ניולנד. מעמדם מכובד על ידי הכל, כך שהם נהיו מקור סמכות משמעותי, עסקאות והסכמים נכתבים בנוכחותם כעדים ונוטריונים והמפר עסקה שכזו מסכן את מעמדו כמוגן תחת החוק.

לפעמים השופטים משמשים גם כאחראים על קרבות כבוד או חילוקי דעות. לא נדיר ליראות אנשים נגשים אליהם על מנת שיאשרו להם להסדיר את הבעיות שלהם באופן הישן והמוכר ביותר לאדם. קרב עד המוות.

ישראל של היום: ניו לנד

רוב שטח ישראל הפך למדבר. חלקים מעטים מהצפון הגבוה נשארו עם עצים ירוקים ורק נחל הירדן שנחסם לחלוטין על ידי סכר נשאר גוף המים המתוקים היחיד. החרמון הופך בחורפים קשים לשדה קרב על השליטה בשלג שמהווה מקור יחודי של מים נקיים. בעקבות המדבר שכבש את הארץ והפצצות והשינויים גיאולוגיים האדמה שינתה את צורת ישראל וגבולותיה נמחקו, הממשלה שהייתה קיימת נפלה והמדינה נכנסה לכאוס ואנרכיה. המדבר שכבש כ 80% משטח המדינה ייבש את ים המלח ומעיינות רבים. הכנרת כמעט ונעלמה כליל. חורשות ויערות הצפון והמרכז הם מישורים מכוסים עפר ואפר וממאות אלפי בעלי חיים נותרו רק גלי עצמות.

בנוילנד מספר גופים הגיחו כמשמעותיים במיוחד. הראשון והוותיק ביותר הוא "מועצת תל-חיים". קבוצת אנשים אשר השתלטו על מספר בסיסים נטושים בצפון. עם הציוד אותו מצאו הם הקימו את צה"ל, 'צבא ההגנה לעצמו' והפכו אותו לזרוע הצבאית שלהם. הם החלו לאסוף אנשים בכוח וכבשו את הצפון. מועצת תל-חיים התמקדו בביצורים ושיקום והגנה על אנשיהם בלבד. הדבר נעשה באמצעות אימוץ מערכת חוקים הדוקה וקפדנית. כל איש ואישה עובדים, אין זמן חופשי, עיסוקים אישיים או משחק. כולם הם גוף אחד, אפילו המוטנטים המנוצלים בהתם ליכולותיהם המיוחדות. "המועצה" מאוד מזכירה את המפלגה הקומוניסטית בברית המועצות בתקופה הסובייטית.

כיאה לארגון בעל יומרה למסורת צבאית, הנשק החם מצוי בשפע בקסרסטינים של צה"ל.

אמפריה נוספת בנוי לנד היא "כסית" באיזור המרכז. "כסית" הם איגוד של מה שנשאר מצאצאי תושבי תל אביב של העולם הישן שנדחפו אל פנים הארץ לאחר הצפת מישור החוף. כסית מתייחסת למורשת זו ברצינות תהומית, ורואה עצמה המשך ישיר של תרבות זו המקדשת מחשבה, קידמה ואומנות ומהווים את הכוח השלישי בגודלו בנוילנד. בשנים מאז הקמת הקבוצה, הצליחו אנשי כסית לאסוף ולשחזר רבות מהסודות האבודים של אבותיהם ומתגאים בשימור הידע שלהם.

מעבר לקבוצות הבולטות והחזקות האלה השממה מלאה בקבוצות קטנות, משפחות נודדות וישובים מצומצמים. ישובים אלו תמיד נמצאים בסכנה של פשיטות שודדים ומוטנטים פראיים. אחת מקבוצות השודדים הבולטות היו "רוכבי מגוג".

על "רוכבי מגוג" לא ידוע רב, רק סיפורים של שורדים מפשיטות על ישובים קטנים. הם מספרים על רעשי מנוע ואבק שנראו מהאופק שבישרו על על בזיזה ושוד ולקליחה מכל הבא ליד. בעשור האחרון נדמה כי פרשי מגוג התרחקו מעט מחיי הבזיזה שלהם ועשו את ביתם במרכז התפלה אשר הצליחו להחזיר לשימוש. הם אף הוציאו שיירות מים לצורך מסחר מהישוב החדש שיסדו והפכו לגוף מוכר וחשוב ביותר. יתכן והשודדים התיישבו והפכו לכוח מועיל בחברה, לפחות לפי הסטנדרטים ההדוניסטים שלהם.

תל אביב החדשה - קבוצת "הרמוניה"

את המים בעיינות ומאגרי מי תהום החליף נפט גולמי שעלה מבטן האדמה והפכו ל"מעיינות החדשים", המעיינות השחורים. יודעי דבר משערים כי הפצצות והשינויים האקולוגיים שקרו גרמו להתחממות ליבת כדור הארץ ולפליטת מאגרים ממעמקים שלא היו נגישים קודם לכן. אחד המקומות המרכזים בנוי-לנד הוא העיר "תל אביב החדשה" שנבנתה בהרי יהודה. "תל אביב החדשה" יוסדה לפני 95 שנים, בשנה החמישית לספירה החדשה עם גילוי של מאגר נפט תת קרקעי. העיר הוקמה על ידי קבוצת בנאים ומהפכנים בשם "הרמוניה" שמטרתם הייתה ליצור מציאות טובה יותר ועתיד של שלום על ידי מסחר, מחקר ושיתוף פעולה.

העיר במהירות הפכה להיות מקום מרכזי ומשמעותי כמרכז מסחרי וחברתי גדול. העיר הייתה חופשית, אור בחיי השממה שתקפה את הארץ וחירבה את משאבי הטבע. היא סיפקה לערים וישובים קטנים דלק, אספקה ועזרה לשם שיקום החיים בארץ. הנוכחות של קבוצת הרמוניה אפשרה לקיים סחר בין שלושת הכוחות המשמעותיים ביותר בנוילנד: מועצת תל-חיים, כסית ומגוג. תל אביב החדשה הייתה מתקדמת מבחינה טכנולוגית יחסית לישובים אחרים, חשמל וכלים טכנולוגיים אשר מוכרים בעיקר בסיפורים קיימים עוד בעיר, ויש האומרים שהם אפשריים תודות לסחר עם ישוב המוטנטים המיתולוגי. יש האומרים שכסית גם היא נוסדה על ידי הרמוניה ובזכותם הם יכלו לשחזר רבות ממה שאבד.

עם כל הקשיים בחיים, הם היו טובים. העיר המשיכה לגדול, קבוצות נוספות החלו להתיישב ולשקם את תשתית החיים, הכלכלה השתקמה ואפילו צה"ל דיווחו על הצלחה של שתילת צמחים בקרקע הפגועה.

בימי אלה תל אביב החדשה במשבר בעקבות מלחמת שחרור מכיבוש העיר מידי חטיבת הנגב.

הזמן ימשך לעבור, העולם ימשך לזוז, המדבר לא יפסק לגדול, אך האנושות שרדה והצליחה לשקם את עצמה במידה מסוימת והגלגל ממשיך להסתובב.

מה היה על האנושות? האם המדבר יפסיק להתפשט? האם יהיה סוף לעידן השממה?

הרמוניה

"בעזרת חרב זו כמו בימים העתיקים אני מוציא להורג את ראשי ההרמוניה וראשיהם יקשטו את חומות העיר!" זה היה המשפט של גבריאל ראש חטיבת הנגב כשהוא הוציא להורג את ארבעת מתוך שישה ראשי "הרמוניה" אך מי אלו הרמוניה?

בעידן הישן

אין בנמצא מידע רב על עברה של "הרמוניה", אך משוער שהוא נמצא בספרייה הסודית של "הרמוניה". ישנן אגדות וסיפורים על כך שהיא קבורה מתחת לעיר, ניצבת בשממה או אף מוחבאת בעננים, אבל הרוב בטוחים שהיא איננה קיימת ושהיא לא יותר סיפורי אגדות לילדים. הזקנים אומרים ש"הרמוניה" היו ה"בונים החופשיים" של העידן הישן, מסדר סודי שהיווה את שדרת הציוויליזציה לפני המפלה הגדולה. מה שידוע בוודאות הוא ש"הרמוניה" היא בת יותר מ-100 שנה ומנחשים שהם התחילו את הפעילות שלהם אף מוקדם יותר, לפני "עידן השממה". השם 'הרמוניה' מוקף שמועות וסיפורים פרועים. ישנם הטוענים שגילו דרך לחיות לנצח. יש הנשבעים שראו אותם רוכבים על מכונות מעופפות, משתמשים במכונות שיוצרות מים ומזון מאוויר ואף יצירת חיים מלאכותיים ששירתו את קדמוני הרמוניה. אבל כך אלה בגדר שמועות ואת האמת סביר להניח שאף אחד כבר לא ידע.

הרמוניה "בעידן השממה"

בימים הראשונים של עידן השממה קבוצת "הרמוניה" הצליחה לאתר בדרום מקורות נפט ודלקים אחרים. אולי היה זה מחקר מקדים ואולי זה המזל, אך עם סיום המלחמה כשהנשורת הגרעינית עוד לא הספיקה לכסות את העולם, יצאו "הרמוניה" והתחילו לחפש מקום לקרוא לו בית.

מצבת כוח אדם מצהיבה ומתפוררת שהוצגה במוזיאון מנתה 30 איש מיומנים חזקים ובריאים שיצאו מבטן האדמה והתחילו לצעוד דרומה. החוקרים היום משערים שהיה להם מקלט אטומי וכלי תחבורה, אחרת המרחקים והכאוס היו קוטלים את כולם. לאחר שנה של חיפושים הגיעו לנקודה זו, הנקודה שבה נבנתה "תל אביב החדשה"

תחילת בנייה "תל אביב החדשה" 5 לס"ה (לספירה החדשה)

כ-5 שנים אחרי סיום המלחמה הכפר הקטן של 30 איש בשם "תל אביב החדשה" עמד. לא היה בו יותר ממבנה אחד וכמה אוהלים, אך נראה שלראשי "הרמוניה" היו ותכניות גדולות. העיר הוקמה על חורבותיו של ישוב ישן. הריסות המבנים בו ובישובים הנטושים הסמוכים היוו חומרי גלם מספיקים לתחילת בניית העיר.

יחד עם כל אלו, התחילו לזרום לאתרי הבניה עוד חומרים בנייה, משאבים וכלי עבודה גדולים שנראו חדשים ולא פגועים. אנשי האזור המעטים ששרדו מהישובים והכפרים שמסביב

שמעו על בנייה מסיבית של עיר ועשו את דרכם לבדוק את השמועה. תוך פחות משבוע הצטרפו מי שהיו מוגדרים "ערבים" ו"יהודים" לכפר הקטן והסכימו לוותר על הלאום והדת שלהם ולהיות חלק מתושבי "תל אביב החדשה". בעזרת תכנון נכון, חכמה, וכסף מ"העידן הישן" הצליחו אנשי "הרמוניה" להקים את כפר "תל אביב החדשה".

השנים הראשונות של תל אביב החדשה 5-90 שנה אחרי תחילת הבנייה

כמות האנשים בעיר גדלה, הבנייה הלא פוסקת עם הפתעות שהביאו ראשי הרמוניה המזדקנים שיפרה נפלאות את פני העיר. באמצעות הטכנולוגיה החדשה נוצל גילוי מעיינות הנפט מתחת לעיר והתחילה הבנייה של הברז. הברז היה אחד מהפרויקטים הכי סודיים של הרמוניה. רק אנשים נבחרים עבדו בו ובנו אותו. ההנחה המקובלת הייתה כי הברז היה החלק בצינור השואב של הנפט מהמעיינות השחורים שהעביר אותו למעבדות הזיקוק על מנת שיהפכו אותו לדלק. מיקומו היה סוד שמור היטב, והברז עצמו היה מוגן במיטב האמצעים של הרמוניה. אנשים שיצאו לחפש אותו בנסיון להשיג רווח אישי לרוב חזרו בידיים ריקות. אלו ברי המזל. חסרי המזל הצליחו למצוא אותו, וחזרו כשגופם חולה. לעיתים גופם הצליח להתאושש, גם אם מלווה בתופעות לוואי מטרידות של עור מצולק ואפור, איברים חדשים ומוטציות אחרות. לעיתים החולים היו במצב כה רע שהם נלקחו על ידי נציגי הרמוניה לטיפולים רפואיים ומחקה, מהם לא שבו. הבנייה בעיר התקדמה במהירות, הוקם שוק חופשי בשם שוק נור שהיה פתוח לכול מי שרוצה, בניית החומות והביצורים להגנה מפי שודדים ובוזזים התקדמה במהירות, בתים ומבנים המשיכו להבנות, כלכלה חדשה ותחילת מסחר עם ישובים וכפרים שהצליחו לקום בשממה, אפילו מסחר עם מועצת תל-חיים וכסית התחיל להתקיים: היה ניתן לראות את אנשיהם מסתובבים בשוק ובנייני הרמוניה. היה נדמה כי אנשי הרמוניה בנו עיר חכמה והתחילו לבנות עתיד חדש לאנושות.

שכירת חטיבת הנגב ונפילת קבוצת הרמוניה 90-99 לספירה החדשה

העיר גדלה והתפתחת, אנשי הרמוניה התחלפו וילדיהם החליפו אותם שהחליפו אותם וככה הלאה, הסחר התפתח וכלכלה עם העקרונות החדשים שנוצרו בעולם אפילו פתחה אפשרות סחר בנוגע למים ומחקר עם רוכבי מגוג. הגישה החדשה הייתה יותר ליברלית, ההבנה הייתה שהעיר בנויה וחזקה ותמשיך לגדול ולתפעל את עצמה. הרמוניה דאגה לתפעול ותחזוק העיר והמוסדות השונים בה, השוק הפך לשוק חופשי שניתן לסחור בו בהכל.

עם גדילת האוכלוסיה, מקרי הפשיעה הפנימיים גברו, כתות צצו והעיר עצמה הייתה מטרה מושכת לשודדים שארבו לשיירות שעשו את דרכן הלך ושוב מהישובים האחרים בשממה. בשנת 90 לספירה החדשה הגיע גבריאל כהן לעיר עם צבא בשם "חטיבת הנגב". הוא הציע את שירותי האבטחה שלו לעיר בתנאי שיספקו מזון, מגורים לחייליו ומקום של כבוד לעצמו בעתיד אותו אנשי הרמוניה חולמים לבנות.

אחרי דיונים רבים הסכימו ראשי "הרמוניה" להצעתו של גבריאל, מה שהסתבר כטעותם הגדולה ביותר.

במשך 9 שנים (**99 לס"ה**) גבריאל הגן על העיר בהצלחה מרובה, עצר את השודדים ופושעים, גירש את דת המוטנטים "בני השמש" מהעיר והעניק תחושת ביטחון לכלל התושבים.
אך תקופת השגשוג הזו נקטעה ללא שום אזהרה. חטיבת הנגב כבשה את העיר מידי "הרמוניה".

שנה לכיבוש העיר בידי גבריאל כהן וחטיבת הנגב 99 לספ"ה

לאחר כיבוש העיר והוצאת הורג של 4 מתוך 6 אנשי "הרמוניה" אותם הצליחה למצוא חברי הרמוניה אשר שימשו כפטרונים העיר ירדו למחתרת והמצב החל להידרדר. גבריאל סגר את הסחר היוצא מן העיר, הגביל החזקת נשק ומנע כל הוצאה של דלק מגבולות תל אביב החדשה.

גבריאל עבר על בדיברה המקודשת ביותר בשממה " אל תרצח" והתעלם מפסיקות השופטים אשר פעלו למען צדק.

המצב בעיר החמיר במהירות: השוק נפגע קשה והרעב השתולל בעיר. כת "ילדי השמש" חדרה לעיר והתחילה להטיף ולגייס לשורותיה. אספקה חדשה לא הגיעה לעיר והתושבים התחילו לסבול, אך נדמה כי לגבריאל כהן לא היה אכפת. אף אחד לא יודע מה היו המטרות שלו אך בברור הוא רצה לפגוע באיזון הדק שנוצר בנוי-לנד ואולי אפילו לשלוט בכולה. שלטון גבריאל היה קשה ואכזר. הוא דאג להשמיד כול זכר שהיה ל "הרמוניה". כל מסמך שהגיע לידי נשרף, כל אדם שלחש את "הרמוניה" הוצא להורג.
"תל אביב החדשה" הייתה על סף קריסה.

השופטים לא יכלו לתת לכל זה לעבור בשקט, לחישות על מלחמה מצד צה"ל, כסית ומגוג נשמעו יותר ויותר בשל המחסור בדלק ובניצוח השופטים ברית משולשת נוצרה בין הקבוצות.

כיבוש העיר מידי חטיבת הנגב בעזרת "צהל", כסית ומגוג 99-100 לספ"ה

כיבוש העיר היה חייב להתחיל, אחרי פחות משנה של הפסקה באספקת דלק שלושת הקבוצות הגדולות בשממה מיצו את מאגרי החירום שלהן.

צה"ל, כסית ומגוג בחסות השופטים בפעם הראשונה בתולדותיהם איחדו כוחות. במשך שלושה חודשים תוכננה התקיפה, "תל אביב החדשה" הייתה מוגנת היטב ונעשה שימוש במוטנטים על מנת לחדור לעיר ולאסוף מודיעין.
אך הצעד המרחיק לכת ביותר היה ההוצאה מחוץ לחוק של כל צבא הנגב בידי השופטים. כל אחד שהיה חבר בו, או סייע לו היה בן מוות.
הקרבת על "תל אביב החדשה" התחילו ב 28.12 לקראת סוף שנת 99 לספ"ה ונמשך שבועיים רצופים עד ה 10.1.

הניצחון על חטיבת הנגב, המצב בעיר וחשיבה לעתיד

עם הניצחון על חטיבת הנגב המצב בעיר היה קשה, אך העיר פעלה בדיוק כמו שתכננו אותה "הרמוניה". העיר ידעה לשקם את עצמה במהירות, עם פתיחת השערים לסחר השוק לאט לאט התמלא שוב, "הברז" עדיין לא נפתח בגלל שאת מיקומו רק בכירי הרמוניה וגבריאל ידעו. והוא כמובן אינו מוכן לדבר.

המצב בעיר עדיין בעייתי: אין שלטון מרכזי שיצור סדר, אין אבטחה פנימית מפני פשיעה או חיצונית מפני שודדים ומוטנטים פראיים. והגרוע מכל: שני הניצולים "מהרמוניה" עדיין לא נמצאו.

גבריאל כהן במאסר כבר יומיים ומניית המתים משני הצדדים עוד לא הסתיימה.

והשאלות הגדולות שעומדות בפני תושבי נויילנד:

מה יהיה על גורל העיר? מי יקח את המושכות? איפה כל המידע הסודי של העיר? מה יקרה

עם שארית חטיבת הנגב? איפה נמצא הברז של העיר?

השאלות גדולות כאלה היו צריכות להיפתר בקרוב אחרת עתיד בטוח לא היה פה.

פתח התקווה – בראשות חברת קריסטל מנטה

הרבה דברים אפשר להגיד על פתח התקווה.

ניתן לומר שזו בין הערים הבודדות ששרדו את המלחמה הגדול בגלל שהיא פשוט פיספסת אותה. אין רבות שניתן להגיד על העיר הזו. לא משום מסתורין, אלא משום שהיא כה פשוטה ודלה.

חוקרים ניסו וחקרו רבות על העיר הזו והבינו כמה דברים:

פתח התקווה שבמקור נקרא פתח-תקווה, הייתה עיר עצמאית ומבודדת שכנראה לא הייתה חשובה לאף מדינה או גוף קיים. המלחמה פשוט פיספסה את העיר הזו בגלל מיקומה חסר החשיבות.

בשנת 30 לס"ה התחילה עזיבה המונית של עיר. תושביה הבינו שניתן לצאת מהעיר והעדיפו לקחת את הסיכון שבשממה על פני הישארות שם. אוכלוסית העיר הצטמצמה לכמה מאות האנשים שעבדו והפעילו את מפעל "קריסטל מנטה", היחיד שנישאר בנוילנד.

חברת "קריסטל מנטה" התחילה כחברת "קריסטל" שיצירה משקאות מתוקים לשיווק ברחבי "מדינה ישראל". בעקבות המלחמה, הרעב והמחסור במשאבים וכוח אדם, נשאר רק פס יצור אחד: של המשקה "קריסטל מנטה". זה הוא משקה גזוז בטעם מנטה עם צבע ירקרק שזוהר בחושך.

אף אחד לא יודע איך ולמה הוא נשאר וגם למה המשיכו לייצר אותו אבל זה המשקה היחיד ששרד.

המונפול של "קריסטל מנטה" על שוק המשקאות בנוילנד מוחלט. בתור המשקע היחידי המופק באפן מסחרי הוא מצליח להשאר על המדפים של הסופרים המתפוררים ברחבי השממה. "קריסטל מנטה" הפך למשקה השממה הנפוץ והמבוקש ביותר ברחבי ניו-לנד.

מפעל החברה גדל והפך את פתח תקווה ל "פתח התקווה-בראשות חברת קריסטל מנטה". עם השנים המשקה הפך לסמל בנוילנד, עם סיסמאות כובשות כמו "קריסטל מנטה- בגלל השממה" ו "הפסקה עשה – קריסטל שתה" ו-"החום בוטל – שותים קריסטל".

תהיו יכולים למצוא גם את המשקה הנערץ ברחבי "תל אביב החדשה" חפשו את המשקה במועדון המקומי "מועדון סוף הדרך" שבו תהיו יכולים למצוא את נערות ונערים הקריסטל שיחלקו באהבה שוטים של המשקה המוכר.

מוגש כחומר למחשבה

"פתח תקווה- בראשות חברת קריסטל מנטה"

נהר הגבול

בנוי-לנד אין באמת גבולות, לפחות לא כאלה העומדים במבחן הזמן. גבולות, כמו החולות עליהם מסומנים, נעים כל הזמן ברוחות. מלחמות, הסכמים, ענני קרינה ניידים, לא חסרות סיבות לכך בשממה. אם זאת ישנו גבול אחד אשר כולם מכירים, גבול אחד שאדם חייב להיות אידיוט או מטורף כדי לנסות לעבור.

נהר הגבול המשתרע במזרח השממה מסמל עבור כולם את נקודת הסיום המדויקת של נוי-לנד, הנקודה בא אפילו החוקים המעטים של השממה שלנו כבר לא מחזיקים.

מה נמצא בעברו השני של הנהר?

יש שיגידו לכם שמעבר לנהר יש רק קרינה, קרינה נוראית ללא סוף, קרינה שחונקת כל אדם שנוגע בא, הם יספרו על ארץ בה להקות מוטנטים בגודל צבאות, מוכנות לטרוף כל העומד בדרכם.

אחרים יספרו על להקות שודדים שאיבדו דעתם, אנשים שהטירוף של השממה הריקה אבל את שפיותם והשאיר אותם שבר כלי. קבוצות שודדים ענקיות שהורגות כל העומד בדרכן ואוכלות את כל אשר ניתן.

סיפורים נוספים מספרים על מפלצות ענק, כאלו שפלוגות שלמות חמושות יתקשו להרגו. מפלצות בעלות קרניים וניבים חדים כמו להבים ועור קשה כמו מתכת. יצורים שהולכים על ארבע ורואות בשממה כביתן, מוכנות להרוג ולמעוך כל המנסה לערער על כך.

לא חסרים סיפורים על הארץ שמעבר לנהר, הרבה משלחות עזבו לחקור את המקום, עשרות אנשים חמושים יצאו למסעות, עשרות אנשים לא שבו מעולם.

במשך שנים רבות צידה השני של הנהר הייתה מקום אליו איש לא התקרב, לאורך השנים סיפורים ואגדות הפכו לעובדות בעיני אנשי נוי-לנד והנהר זכה לשמו, נהר הגבול. הנהר אשר מסמן את קצה העולם.

גבעת כרמל היא אי קטן בסמוך לחופי נוילנד.

גבעת כרמל היא אחד הישובים היציבים הראשונים שקמו לאחר ההפצצות. האזור היה בעבר חלק מן היבשה, ולמעשה, פעם האזור היה שרשרת הרים שהיוותה חלק מישראל.

במהלך ימי האש, עת נפלו הפצצות, כל אזור הכרמל עבר שינוי דרסטי – אזורים נרחבים של קרקע התמוטטו וקרסו לתוך הים, מפלס המים עלה לגבהים עצומים, ואזורים מסוימים התפוצצו כאילו היו תחתם מצבורי פצצות עצומים.

התוצאה הסופית היא כי במקום הרי הכרמל והעיר אייפה, כיום יש רק את האי גבעת כרמל, ואת התושבים החיים עליו.

אייפה טבעה למחצה בהפצצות ועליית מפלס המים; הכפרים מסביב לה טבעו כליל; הנמל הטבעי שלה הפך לחלק מן הים. האוכלוסייה המקומית התקיימה על בסיס דיג ועל בסיס צלילה אחר חפצים וחומרים שמלפני המלחמה בין החורבות מכוסות הים של חיפה והקריות.

צוללנים באזור יכולים למצוא, בקלות רבה, חורבות של אזורים עירוניים נרחבים, וספינות טבועות; האזור היה מאוכלס בצפיפות בעבר, וברור שהיה לו נמל שוקק פעילות.

האי עצמו מוגן היטב: המקומיים הניחו ידיים על כמה תותחי ענק, ויש שמועות כי במפרץ שוחים דגי פלדה שתוקפים את מי שמנסה להתקרב לאי. המקומיים חיים מן הים – דגה, פירות ים, ואוצרות שנמשו מן הערים ההרוסות שבמצולות ומשמשים למסחר במשאבים חיוניים.

גבעת כרמל אינה מקבלת זרים לתוכה; המקומיים שטים אל היבשה בכדי לסחור עבור משאבים ושירותים. האי המבוצר סגור ומסוגר, ושומר על ניטרליות מלאה בנוגע לסכסוכים אזוריים וקרבות על היבשת. זוהי קהילה שלווה, שמורה היטב וממוגנת היטב, ותושביה חותמים פיהם בכל הנוגע למנהגייהם ומנהגייהם.

תצפיתנים על היבשת, תוך שימוש במשקפות וטלסקופים, דיווחו על כך שראו עצים חיים ואפילו בעלי חיים על האי. תושבי גבעת כרמל מסרבים לדון בנושא.

כנף רמו-

שם המושבה הוא "כנף רמו"

המושבה יחסית קטנה והוקמה בשנה 50 לס"ה כל המבנים שלהם בנויים על, בתוך או מתחת לכלי אוויר מהעולם הישן, כלי האוויר לא עובדים, נראה שהם משתמשים בחלקי הכלים לרהיטים כמו שולחנות וחומות, החומה הדלה שמקיפה הישוב לא חזקה מול כוח אש מסיבי.

היישוב לא נראה עוין והסיירים שהגיעו התקבלו בידיים יפות, אבל נראה שהם בעלי כמות לא קטנה של נשקים קרים כמו מוטות מתכת ופלטות מושחזות, אך מעט נשקים חמים. אנשי המושבה היו חבורת דרכים נודדת שהתיישבו והקימו אותה כי הבינו שכלי אוויר הם מחסה ומאוד טוב ושיש בכלי אוויר חלקים טובים למסחר, במושבה יש בערך 100-150 איש, שילוב של מוטנטים ובני אדם שחיים ביחד באקלים הקשים של המדבר, נראה שהידע שלהם בטכנולוגיה הוא די רב הם בנו מתקן לשימוש בטל שיוורד בלילה, שיפצו את הכלי אוויר השונים שיתאימו לתנאי מחייה, הם לא נראים לוחמים יותר טכנאים ואנשי חכמים.

מקור המזון שלהם לא ידוע, הניסיונות הדלים לגידולים חקלאים הם ברמה נמוכה אך שלמרות שהתיישבו ונרגעו השמועות מספרות על קניבלים ושדידה של חבורת דרכים בשביל לשרוד.

לא משהו מפתיע מידי בניו-לנד...

"לא כל הנוצץ זהב הוא, יש מצב שזו סתם קרינה."

המערכת הכלכלית המקובלת בנוי-לנד נטשה מזמן את הרעיון המטופש של שטרות נייר ומטבעות מוטבעים. בחברה בעלת וואקום שלטוני מרכזי או גוף מרכזי אחר סחר החליפין הוא במקרים רבים האפשרות היחידה המקובלת על שני צדדים של עסקה. אמרה נפוצה בקרב סוחרים נודדים היא "הראה ותקבל, תחליף ותשלם".

אמצעים נפוצים לסחר חליפין הם חלקי חילוף, תרמילי תחמושת ריקים, תחמושת חיה ובמקומות מסוימים בשממה, אפילו פקקי בקבוקים מפח. אלו לא בעלי ערך רב כחומרי גלם אחרים, אך יכולים להמתיק עסקות שאחד הצדדים לא מרוצה ממה שמציעים לו. כמובן שככול שהדוגמה על פני הפקק יותר יפה ונדירה, ערכו יעלה.

עבודה גם היא יכולה להיות אמצעי תשלום - לא נדיר לשמוע על צעירים המציעים את עבודתם בתמורה למזון, או שוליות העובדים עבור ההכשרה שלהם אצל בעלי מלאכה.

שיתוף פעולה גם הוא חלק חשוב בחברה בנוי-לנד. קבוצות הן הרבה יותר עמידות ובעלות סיכויי שרידה גבוהים בהרבה משורדים בודדים, ובכך לא נדיר לראות חברי קבוצות עובדים זה עבור זה, או מעניקים ללא תמורה משאבים החיוניים לחבריהם.

כמובן שלאנשים מבחוץ, אין כל חובה לעזור ומקרים של שוד וביזה נפוצים מאוד בין קבוצות. וחשוב לזכור: אין דבר כזה זבל, כול דבר הוא אוצר וניתן לעשות בו שימוש חוזר

הכלכלה בתל אביב החדשה

לפני הכיבוש של חטיבת הנגב פעל "תל אביב החדשה" השוק הגדול ביותר בשממה: שוק נור (בערבית: אור). בשוק סוחרים, אומנים, מגדלי מזון ומחפשי מציאות היו עוסקים בסחר חליפין חופשי לחלוטין, ללא כל הגבלה מצד "הרמוניה" אשר דאגה לתשתית העיר ונהנתה מהמסחר הרב שהתרחש בעיר. ככל שהיו יותר תושבים ואורחים, כך עלה הצורך במוצר המונופול של "הרמוניה" - הנפט. בשוק שפעל 24/7 היה ניתן לראות כבשים ועזים מוחלפות לצד עבדים, שפחות, מוטנטים, גרוטאות ברזל ואף צעצועים.

שוק האוכל

שוק האוכל הוא שוק שנוצר בחומות העיר, אם שוק נור נחשב משוחרר אז שוק האוכל אף יותר.

שוק האוכל הוא שוק של עבדים, תהיו יכולים למצוא בו את כל הדברים האסורים, מי שעובד הם עבדים מסכנים שנתפסו.

מה שמיוחד בשוק הזה שעיקרון המחזור הוא הכי חשוב ומרכזי, אפילו עבד מת נטחן ונקצץ ובשר נאכל. שוב דבר לא מבוזבז בשוק הזה.

השוק נמצא בפאתי החומות של העיר, הרמוניה אסרו על שוק כזה להיכנס לשטח העיר לכן נבנה בחוץ.

הנחיות למשחק

המסחר במשחק יתרחש בין השחקנים או מול מוסדות המשחק בסחר חליפין מסוג כלשהו. כל פריט יכול להיות להחלפה (כל עוד השחקן מסכים לכך). ברגים, אומים, פקקי בקבוקים, תרמילים ריקים, טעונים או כל דבר אחר העולה על רוחם. ישנם מוצרים בעלי משמעות משחקית אשר גם בהם ניתן לסחור. אלו יסומנו בתווית או מדבקה מתאימה, כגון מחצבים או מרכיבים כימיים.

באשר לפקקי בקבוקים, פקקים הם בעלי ערך בהתאם למראם. רק פקקי פח הם בעלי ערך כלשהו, ומבין אלו, רק לאלו שיש עליהם כתובות, איורים או סימנים אחרים. פקקים חלקים הם המקבילה של מטבעות של אגורות בודדות. שחקנים מוזמנים להביא עימם פקקים שאספו, אך פקקים חלקים שניתן לקנות בסיטונאות לא יהיו שווים כמעט דבר. הדבר נקבע על מנת לתת למשחק מראה מעניין ומלוכלך, ולמנוע ניצול לרעה.

קרינה

בעולם ישנם כיסי קרינה רבים. איזורים בהם חלקיקים זעירים של חומר רדיואקטיבי מרחפים באוויר, איזורים בהם הקרקע עצמה ספגה חומרים אלו והיא משחררת אותם לאט לאט לסביבה, והמפחידים מכל- כיסי קרינה ניידיים, אשר נודדים ממקום למקום בתבנית לא ידועה. מקומות הישוב הקבועים שקיימים בעולם נבנו על איזורים אליהם כיסי הקרינה הניידים לא הגיעו. אף אחד לא בטוח למה, יש כאלו שחושבים כי מרבצי ברזל תת קרקעיים דוחים את החלקיקים. יש כאלו שחושבים שזה רק עיניין של זמן עד שגם מקומות אלו ישטפו ברוח המוות הגרעינית.

על מנת לנווט בשממה שבין מקומות המסתור, שורדים רבים הצליחו למצוא או לבנות בעצמם גלאי קרינה ניידיים. אלו מאפשר לחבורות קטנות לחמוק בין כיסי הקרינה הנודדים ולהגיע למקום מבטחים. כל מי שיוצא מתחום ישוב ללא הובלה של סייר מומחה קרינה, יחשף בוודאות לקרינה קטלנית.

מוטנטים

בעולם שאחרי המלחמה הגדולה לא רק בני אדם רגילים מסתובבים בשממה. עקב חשיפה לקרינה הנוראית אשר הגיע עם הנשורת החלו להיוולד ילדים, מוזרים. תחילה אלו היו שמעות. ילדים שזוהרים בחושך או ילד הפולט ניצוצות מגופו אך לאט לאט לאורך השנים שמועות הפכו מציאות ונוי-לנד התמלא בהם. חלק קוראים להם ילדי האטום, חלק מפלצות אבל דבר אחד בטוח, הם כבר לא בני אדם לגמרי. לאורך השנים קוטלגו המוטנטים לארבעה שונים, פילים, ניוקס, דפיברילטורים ופראים.

משחק כמוטנט

שחקן רשאי להוסיף סוג אחד של מוטציה לדמות שלו, כל עוד הוא עונה על דרישות המראה של המוטציה, דמותו מתאימה ועונה על ההגבלות המשחקיות על המוטציה, כגון מעמד בקבוצת המשחק. יש לשלוח תמונה מלאה של מראה הדמות המוכן עם כל האיפור למנחים, ורק לאחר קבלת אישור יתבצע הרישום. מספר השחקנים אשר מסוגלים לשחק מוטנטים בעלי השפעות מכאניות (פילים, ניוקס ודפיברילטורים מרמה 2 ומעלה) מוגבל.

סוגי מוטנטים:

(1) **פילים** - פילים הם מוטנטים אשר עקב חשיפה לתנאי שטח הקשים והקרינה הרבה נולדו עם עור קשיח במיוחד. מוטנטים אלו בעלי גוף מעוות ועור עבה ואפור, מכאן שמם: פילים. לפי האגדות היו אלו חיות בעלות עור קשיח ומראה מוזר. פילים ידועים כמוטנטים בעלי כוח פיזי רב וקשים לחיסול. אגדות אומרות שניתן להכין מעורם שריון אשר גמיש כמו בד וחזק כמתכת.

(2) **ניוקס** - ניוקס הם יצורים מוזרים ומטרידים בשממה, עורם הלבן וגופם הצנום יכול לגרום לצמרמורת גם באמיצים ביותר. ניוקס הם בעלי גוף חלש ובדרך כלל חולה ועייף אך גוף זה חסין ביותר לקרינה. כיסי קרינה אשר היו גורמים לאדם רגיל להקיא דם ולסבול מכאבי תופת מהווה לא יותר מעקצוץ קליל על גופם של מוטנטים אלה אשר הפכו את הקרינה לחברתם הטובה ביותר.

(3) **דפיברילטורים** - במבט ראשון לא תוכל לזהות אחד, לפעמים בעלי מראה מוזר ולפעמים נראים כאדם רגיל. דפיברילטורים הם המוטנטים המיוחדים ביותר בשממה. גופם עקב סיבות הלא ברורות לאיש מפיק חשמל כמו סוללה, את חשמל זה יכולים לפרוק הדפיברילטורים במגע עם מוליך. אדם יכול להיוולד כדפיברילטור או להפוך לאחד בהמשך חייו. בנוסף רמת חומרת המוטציה עלולה גם היא להשתנות לאורך חייו של המוטנט. דפיברילטורים ברמות גבוהות (ב. ו.ג.) חווים כאבים חדים אם הם לא פורקים את החשמל מגופן באופן קבוע. דפיברילטור אשר מסיבה זו או אחרת אינו מסוגל לפרוק את החשמל מגופו לאורך זמן ממושך חווה תופעות לווי הכוללות כאבים, עילפון ובמקרים קיצונים מוות.

רמות חומרה של דפיברילטורים מתחלקות ל3:
 רמה א. - דפיברילטור ברמה זו מפיק חשמל בגופו באופן מוגבל, חשמל זה אינו מספיק ליותר מהפעלת פנס פשוט ובמגע עם בן אדם יהווה ללא יותר מכאב חד אך לא קריטי.
 סוג זה יכול לעבור חיים שלמים בלי לבצע פריקה ולא חווה כאבים עקב היכולת שלו.

רמה ב. - דפיברילטור ברמה זו כמויות משמעותיות של חשמל בגופו, חשמל זה מספיק כדי להפעיל את רוב המכשירים החשמלים בשממה ופריקה מלאה יכול לגרום לנזק לבן אנוש.
 סוג זה יכול לעבור עד 6 שעות בלי פריקה עד הופעת סימני לווי.

רמה ג. - לא קיימים הרבה מהם, יש שיגידו שהם לא יותר מאגדה. סוג זה מפיק בגופו כמויות קיצוניות של חשמל ומסוגל לספק כמות חשמל השווה לזו של גנרטור.
 פריקה מלאה מסוג זה גורמת לעלפון של אדם אשר נפגע ממנה, אך יכולה גם לשמש לטוב.
 גנרטור רמה ג. נמצא תמיד במצב של כאבים וצריך לבצע פריקה לעתים קרובות מאוד על מנת לשמור על תפקוד תקין.

4) פראים - מוטנטים אלו הם בעלי מוטציה ברורה לעין אשר לא נכנסת לאף אחת מהקטגוריות הקודמות (מוטנט בעל קרניים, צבע עור ירוק, מחושים, זנב, ראש קרפיון או כל סוג מוטציה גופנית שלא צוינה מקודם).

פראים נקראים כך משום שחלקם סובלים מחוסר אנושיות בגלל מצבם דבר הגורם להם להתנהג כמו חיות. (לדוגמא: Fall-Out Ghuls).

דרישות מראה: בהתאם לרצון השחקנית.
 יתרון משחקי - מוטנטים אלו הם ללא יכולות מיוחדות מבחינת מכניקת משחק ומיועדים לשחקניות הרוצות לשחק מוטנטים ללא היתרונות והחסרונות של מיני המוטנטים המיוחדים.
 חסרון משחקי - ככל שאר המוטנטים, עליהן לשמור על מראה במשך כל המשחק, ולהישמע להגבלות הקבוצה שלהן בנוגע למעמד מוטנטים.

בשממה קיים הסיכוי להיתקל בפראים עוינים המשוחקים על ידי NPC (דמויות מנחה)

סיכום כללי של סוגי האיפור הנדרשים:
 פילים - עור אפור בעל מראה קשיח/עבה.

ניוקס - עור לבקני ומראה חולה.

דפיברילטורים - ללא סממן מחייב.

פראים - כל סוג איפור אשר אינו זהה או דומה לזה של פילים או ניוקס.

סיפורים מהשממה

ירושלים, הר הקרינה

צללים אנחנו קוראים להם, הצללים שעל ההר.

ירושלים, אל-קודס, מרום, עיר דוד, העיר העתיקה זכתה לעשרות שמות לאורך השנים. עם בוא האפוקליפסה וענני הקרינה האופפים את השממה, העיר המקודשת סבלה כמו שאף עיר אחרת לא סבלה. אדמת העיר רעילה כאין דומה לה, מבני הסלע העתיקים ששרדו מלחמות במשך מאות שנים שרדו גם את זו, שלד של היסטוריה. למראית עין העיר העתיקה שלווה, אך אין רחוק זה מהמציאות. לירושלים לא מעז אף אדם השפוי להיכנס, והקרינה היא הפחותה בדאגות של אלו שיעזו. אם יש משהו שמאות שנים לימדו אותנו הוא שעיר זו חשובה מדי, עתיקה מדי ומלאת דם מדי בכדי להישאר ריקה. ירושלים, או הר הקרינה כפי שמוכרת כיום, היינה מעוז בשליטת אנשים (אם תבחרו לקרוא להם כך) אשר לא יעצרו במאום כדי להגן עליה. רבות אינו ידוע על כיצד הם שורדים בלב ענני הקרינה של ההר או מי הם. סיפורים על דמויות לבושות שחורות הנעות ברחובות הישנים, משתרכים כגופות חסרות מטרה, ממלמלות לעצמם מילים חסרי פשר. הם זכו לשם צללים, צללים של רעיון ושל מולדת ישנה, צללים של מי שהיו בעבר. הצללים הם על סף מיתוס, כמעט לעולם לא עוזבים את העיר העתיקה ואף נדיר מכך שמאפשרים לחסרי המזל שנכנסו לצאת בעצמם. מדי פעם, ניתן ליראות אותם יורדים מההר לעבר השממה ורוחצים עצמם במעיינות המים המזוהים בפאתי העיר.

קבוצות המשחק

NPCs

שוודי זרנים

"Live fast, die young, and leave a mangle corpse behind"

בשולי החברה של ניולנד, מצויים אלו שפורעים כל עול, שלא חוששים ליטול חיים בעבור בקבוק דלק קטן, קופסאת שימורים, או סתם עבור הריגוש שבדבר. שוודים מתחילים לרוב כאלו אשר לא מצליחים לשמור על הסדר. קטטות תמיד מוצאות אותם. היבול שלהם תמיד נכשל. המים שלהם תמיד נשפכים מבקבוק שלא נסגר היטב. האשם הוא כמובן כל אחד אחר מלבדם. אדם כזה לרוב יצא את עצמו מבודד מכל שכניו, וסופו לקנא בהם מספיק על מנת לפגוע בהם, לגנוב ואף להרוג. לברוח לשממה הוא דרך אחת להמשיך לאחור שהסף הזה נחצה. הדרך השניה מובילה לגרדום בדין השופטים. בשממה לזאב הבודד יש רק דבר אחד להישען עליו- מיומנותו בלחמוד את מה שלא שלו. לעיתים זאבים בודדים כאלו נפגשים ומגבשים חברות אלימות של שוודים נודדים, אלו הן איום אף על שיירות גדולות, שכן לשוודי השממה אין מה להפסיד.

מוטנטים פראיים

"גוואחלאפסאקרררררספלאך!"

ספק בני אדם מיוסרים, ספק חיות מהלכות על שתיים, המוטנטים הפראיים שבשממה מעולם לא היה מראה נעים לעיניים. חברות של יצורים אלו ניצפות מדי פעם. כל עוד הרעב לא מכה בהם, הם מפחדים ובורחים מבני אדם מתורבתים. אך כאשר ציד העכברושים והנחשים מכזיב, הם לא ירתעו מלגונן את התזונה שלהם בבשר קצת יותר תבונתי. מקורן של חברות הציידים הנוודות הללו הוא לרוב בתינוקות שננטשו בשממה ושרדו בדרך פלא, ככל הנראה תודות לעיוותים הרבים מהם הם סובלים. לעיתים אלו מוטנטים בני תרבות שננטשו בזעם או גורשו ממקום מושבם, עקב מראם או עקב הדרדרות מנטלית. המשותף לכולם הוא המראה המזויע והתאבון לבשר.

דרושים NPC's!

למשחק הקרוב אנו זקוקים לכם! אנשים טובים שרוצים לפעמים להיות קצת רעים. כחלק מצוות הנאפסים של המשחק תגלמו דמויות שונות שיבקרו את תל אביב החדשה, וביניהם גם איומים על תושבי ניולנד התמימים בצורת שוודים או מוטנטים פראיים. לא כל התפקידים דורשים גילום איום, אך תמיד נחמד שיש שחקנים המסוגלים לגלם כמה תפקידים במהלך היום. גילום איום הוא פעילות מאומצת מבחינה גופנית, ואינטנסיבית מבחינת זמנים, ויש לזכור זאת בעת הגשת המועמדות. בצד המחוייבות הגדולה של להיות NPC ישנו יתרון משמעותי- כרטיס משחק מוזל בצורה משמעותית. מבחינת הכנות למשחק, הנאפסים יחד עם הסגל הרלוונטי יעסקו בהכנת תלבושות ופרופים משותפים עבור תפקיד הדמויות במשחק. שחקני NPC יוכלו במהלך המשחק לעשות "הפסקות" ולצאת לעיר בלבוש פוסטאפוקליפטי רגיל, ככל תושבי העיר, להנות מהמוזיקה, הקהל והאווירה.

כיצד נרשמים?

על מנת להגיש בקשה להיות בצוות הNPC, רשמו הודעה ובה גילכם, מה תרצו לגלם בתור NPC, כשרונות מיוחדים וכל דבר אחר שיכול להיות רלוונטי, ושלחו לכתובת הבאה:

npc.sunburn@gmail.com

השופטים

"לא! אני מתחנן! לא התכוונתי להרוג אותה! היא... פשוט... אני מצטער... כל כך מצטער..."
האדם הכבול לעמוד בכה מול הדמות האפורה שניצבה מלפניו. פניה מכוסות והיא עומדת
מול האדם המייבב.
"אתה עברת על החוק החשוב בעיר, 'אל תרצח'. אתה נשפט מול שופט ועומד לשאת בדין,
כמו כל הפושעים לפניך ואחריך."
האדם המשיך לבכות והקהל נראה קמה לדינו של הפושע. השופט חג מסביב לפושע, פותח
ספר כבול בשרשרת ברזל ומתעד את הנאמר.
אחרי מספר שניות של דממה רועמת, השופט סוגר את הספר. רעש הדפים המתנגשים
מהדהד בקהל, הוא כבר מחכה לסוף המשפט.
"אני דן אותך ע"פ דין השופטים בעיר תל אביב החדשה לשלושים שנות עבדות. אדונך יהיה
המרבה במחיר."
נראה שליבו של האדם הכבול נשבר כאשר שמע את הדין. התחילו לחשושים נרגשים בנוגע
לעונשו של הפושע ומהר מאוד הם נעלמו כאשר השופט פנה אל הקהל.
"האדם הזה אמור להוות דוגמא לכולכם. החוק בשממה הוא עליון, אי ציות יגרור ענישה. אי
ציות בזדון יגרום לענישה כבדה במיוחד. זכרו שכך יקרה לאדם המפר את החוק."
מיד אחרי שסיים את הנואם הקצר, הדמות האפורה הסתובבה וירדה מן הבמה, הגלימות שלו
מתנפפות ברוח היבשה והוא מחזיק את ספר הברזל שלו ביד.

השופטים הם קבוצת רוחב אקסקלוסיבית המייצגת את החוק ברחבי נויילנד.
השופטים הם אנשי החוק הבכירים בעיר תל אביב החדשה, קרי רוח ובעלי תחושת שליחות
עליונה לשמר את החיים בשממה.
הקבוצה היא קבוצה קטנה המיועדת למספר מצומצם של שחקנים אחראיים במיוחד. מלבד
משחק פנימי רב, לחברי הקבוצה יש תפקיד משמעותי בחיים של כל תושבי נויילנד, ומצופה
מהשחקנים לגלות מחויבות לתפקידם.
שופטים נמצאים בכל רחבי השממה, וככאלו ניתן להיות שופט בקבוצת שממה אחרת
(מגוג, כסית או צה"ל) בתיאום עם הקפטנים הרלוונטיים.

כסית הוא שמה של הציוויליזציה החדשה. הארגון הוקם לפי עדויות היסטוריות של קרובי משפחות ההנהגה עוד לפני נפילת הציוויליזציה הישנה. יעודו הוא לשמר תרבות, היסטוריה ותחומי דעת החשובים לאנושות.

כסית, שם שאימץ הארגון לאחר נפילת העולם הישן, נקראת על שם בית הקפה המיתולוגי בו התנהלה הבוהמיה התל-אביבית בתקופת קום המדינה. אוכלוסיית כסית מתייחסת למורשת זו ברצינות תהומית, ורואה עצמה המשך ישיר של תרבות זו המקדשת מחשבה, קידמה ואומנות.

ארגון כסית רואה עצמו כאחראי לתקומת האנושות ככל, ומקבלת לחיקה בני אדם - ובני אדם בלבד - אשר לא שפר מזלם להיוולד לתוכה מלכתחילה.

כסית מנוהלת ע"י קבוצת מלומדים אשר מכתיבים את נוהל חיי האוכלוסייה, ומנהלים קשרי חוץ עם קבוצות האוכלוסייה הזרות. אנשי כסית ידועים כמספקים רפואה לכל בן אנוש הזקוק לכך, וכבעלי מקצוע מיומנים. כסית מחזיקה מרכז לימוד ייחודי, ומזמינה אליה תלמידים זרים, בלבד שיהפכו לתושבי קבע ויצטרפו אל תקומת האנושות המחודשת.

שטחי כסית מתרחבים באופן קבוע, כשאר קבוצות אוכלוסיה נוספות לומדות מחדש את דרכי האנושות הישנה, תחת עידוד נלהב של ראשי הארגון.

אין כוח צבאי גדול או חזק יותר במדבר נוי-לנד מאשר מועצת תל-חיים. הם אחד הכוחות הוותיקים ביותר בשממה. מועצת תל-חיים הגדירה עצמה כפטרונית של איזור הגליל, הקבוצה המתפרסת על מרב צפון נוי-לנד מבוססת בשישה בסיסים אשר אותם סיפחו לעצמם לאורך השנים.

הקבוצה התפתחה לפני כ-80 שנה מישוב בשם תל-חיים. בעבר היה ישוב זה חקלאי בלבד, סגור בתוך עצמו ושולי לחלוטין בנוף הפוסט-אפוקליפטי של השממה. עובדה זו השתנתה עם עליית הנהגה חדשה, תוך מספר ימים נפתחו שערי תל-חיים ואנשיה התחילו בסיפוח האדמות הסובבות. לאט לאט טריטוריית תל חיים גדלה עד שלבסוף הקימה הנהגת תל-חיים את צה"ל, זרועה הצבאית אשר הפכה לאורך השנים לכוח בלתי ניתן לערעור בשממה.

צה"ל פעל בצורת סיפוח חד משמעית ואף אלימה בצפון נוי-לנד, לישוב אחר ישוב ניתן האולטימטום: הצטרפו או הישרפו.

צבא ההגנה לעצמנו מתפקד כמערכת משומנת, לכל אחד תפקיד והוא ממלא אותו מגיל בגרות עד זקנה. הקבוצה מתפקדת תחת סט חוקים ברור אשר לפיו כל אדם או מוטנט שווים כל עוד תורמים את חלקם.

מועצת תל-חיים משוך לעצמה מספר רב של אנשים אשר מחפשים מחסה, עבודה והגנה וידוע כי משתמשת בכוח רב על מנת לשמור על שלה.

עם נפילת 'תל אביב החדשה' והעצירה בסחר הדלק הייתה זו מועצת תל-חיים אשר סבלה נזק רב. הקבוצה אשר מתפרסת על שטח רחב זקוקה לדלק על מנת לשמור על שלטון יציב ושמירה על קשר בין הישובים הרבים שבשליטתה. לכן מהר מאוד נשלח פקודה לצה"ל לפתור את בעיית 'תל אביב החדשה'.

וכך הצטרף צה"ל לברית המשלשת עם כסית ומגוג על מנת לשחרר את העיר. בתום מלחמת התשה של חודש על העיר חדרו כוחות הברית לעיר וניקו אותה מחטיבת הנגב. כעת הגיעה הזמן לחלק את השלל, העיר עומדת ללא שלטון, הדלק חסר בעלים. וכיבוש... כיבוש אינו זר למועצת תל-חיים.

Raiders and bandits scour the barren landscape for opportunities since the world changed, each of these groups has their own identity and while varying in their levels of viciousness, it is common sense to steer clear of most of them.

One group however stands apart from the others if not only by the atrocities they have committed then certainly by their rise to power not too long ago.

The Magog death cult has earned their infamy by terrorizing any who cross paths with them. The deranged, malicious and psychotic are but a few who fill out their ranks. Once a small raider group with a particular flare for the cruel and unusual, they have grown in numbers since their acquisition of the "yarkon-negev" water reservoir after massacring the settlement who tended the rig ever since the end times started.

In short time the settlement became a haven for the insane and corrupted. The leader of The Magog preached that cannibalism will fend off disease and mutation as part of their death worshipping doctrines, though not many live that long to find out due to their extreme and suicidal way of life. This bastion protects its depraved inhabitants and ensures diplomacy from neighbouring groups as long as they control and maintain the aquifer, the security and resources gained allowed them to thrive in their own vicious ways.

The Magog deals in death, first and foremost, from their religious doctrines to their entertainment, their innovative ways of torment and cruelty are a testament to human ingenuity. Their other, more prolific, ventures deal in human\mutant trafficking and unique narcotics found only within the tall walls of the bastion. The Magog use slaves to maintain the complex amongst other duties, many of them are willing individuals who rather face enslavement and forego their freedom for a chance of a meagre yet stable life. Violence, drug abuse and rampant hedonism is another staple of the group, essentially all members are lunatics with drug-induced psychosis. In a way, it is the drugs they create which allow a semblance of order to be achieved; the group's core keep the secret of creating these obscene substances and coupled with ritualistic intent and nightmarish hallucinations that fuel their fervent zeal, the hierarchy of the Magog stays intact.

מגוג היא קבוצה המיועדת לשחקנים בגילאי 18+.

תל אביב החדשה

בתל אביב החדשה ישנם מגזרים רבים לחברה, מהנמוכים ביותר ועד לעשירים ביותר.

הסיירים

"אנחנו נולדים מן האפר ומחושלים על ידי הקרינה, אנו תופסים את השמש ומשוטטים בשממה, מתוך ההריסות נמצא תקווה ומהאבדון נבנה עולם חדש וחזק יותר"

-ע' הסייר הראשון.

אנחנו הסיירים הניו-תלביבים, היחידים שיש להם את היכולת ואת האומץ לצאת אל השממה, מה שכולם רוצים אבל מפחדים לעשות, חוץ מאתנו כמובן, אנחנו צבירים את השממה יותר טוב מכל אחד...

להיות סייר זה לא פשוט אך זה מתגמל. מי עוד מביא גרוטאות וציוד שנמצא בחוץ? מי עוד יכול היה לתפוס את העיר הזאת בביצים בזמן כל הבלאגנים שקרו עם השנים?

מי היה שם כשהכל התחרבן והיו צריכים לעשות סדר?

לכל שאלה יש תשובה ואנחנו התשובה לשאלה הגדולה ביותר, מי מטורף מספיק בשביל לצאת אל השממה..

כל סייר מחושל דרך אימון וניסיון, רק החזקים ביותר שורדים, לסיירים יש שם בשממה ידוע שלא כדאי להפריע להם בסיורים שלהם, לרוב זה לא מסתיים טוב למי שעומד בדרכם.

ידועים בתור שורדים קשוחים ואנשים מסוכנים, הסיירים נוהגים לשאת נשק קר, שריון ולהיות חמושים בנשקים האיכותיים ביותר שיש לסליק להציע.

אנחנו מקור האספקה היחידי מהשממה של תל אביב החדשה, יש לנו חוק לקוחות, מי שמבקש הזמנה יקבל, כל עוד הוא משלם כמובן.

צריכים ליווי? הגנה? מישהו שיצא אתכם אל השממה? אנחנו הכתובת.

אנחנו נצא לשממה ונביא את מה שנמצא כי זאת הפרנסה שלנו ואסור לשכוח את זה.

בתור סיירים עלינו לדאוג לקיום ולהישרדות כל מי שחי בנוי לנד ולשמור על תושבי תל אביב החדשה.

קבוצת הסיירים הינה קבוצה שמתנהלת באופן שמתמקד בסחר ומיליטנטיות, וממוקדת בסיור וגילוי קרינה (יכולת גילוי קרינה הינה חובה). במשחק הקבוצה יש גם מקום למשחק דמות ופוליטיקה. והקבוצה תהיה שקוע באינפליי עמוק בתוך ומחוץ לעיר.

לפרטים נא לפנות לגל פורת.

חסרי כל

בעולם של נוי-לנד אדם לאדם זאב. אדם אשר חיי לבד מת לבד ועושה זאת מהר, לכן כל אדם שייך לאן שהוא.

בין אם ישוב קטן, קבוצת שודדים פרועה או חלק מקבוצות הענק של השממה כל אדם זקוק לבית. העובדה העצובה אבל היא שלא כל אדם מוצא אחד. לאורך השנים תל אביב החדשה משכה אליה עשרות אם לא מאות נוודים, יתומים, חסרי כל ומנוודים. לא כולם יספרו לך למה הם לבד, חלקם מנסים לשכוח וחלקם כבר מזמן שכחו. בעולם שלנו אדם לבדו ימות בתוך ימים ספורים, או גרוע מכך: יחטף לעבדות או דברים גרועים אף יותר. מסיבה זו כל הזאבים הבודדים הללו שורדים יחדיו.

בפאתי העיר תל אביב נמצא לו מבנה, הארמון הם קוראים לו. אם אתה מחפש בית ואף מקום אחר לא יקבל אותך, אם אתה נרדף על ידי סוחרי עבדים או גרוע מכך, לכאן אתה בורח. אנחנו אוכלים ביחד, מנסים לשרוד ביחד ויותר מידי פעמים קוברים חברים ביחד.

בעולם בו אדם לאדם זאב אלו בלי שיניים חייבים להתאחד, אנו חסרי הכל, חסרי הבית, חסרי הנשק וחסרי העתיד. אך דבר אחד לא חסר לנו, חברים.

כת השמש:

"זה מתחיל כמו כל סיפור טוב, עם מעשה של בגידה. האדם קם ובגד בטבע וניסה לרתום לעצמו כוח שאין כמותו בשום מקום, כוח שהוא אינו מסוגל לשלוט בו. העולם נסחף תחת כוחו של האטום וקמל כמו פרח מול הסופה..."

כת השמש היינה הארגון אשר מאמין שמוטנטים הם השלב הבא באבולוציה האנושית, הכת מאמינה שהמוטנטים הם אלו שירשו את הארץ תחת הזריחה של השמש הירוקה. הם רואים בכל מוטנטי השממה כאחיהם ופועלים רבות לשחרורם מעבדות, שיפור חייהם וסיוע להם להבין ולחזק את כוחם.

יש האומרים שהכת נוצרה מעט אחרי המלחמה וממשיכה להתקיים עד היום. אנשי הכת נדדו במשך שנים בשממה האינסופית ואספו אליהם כל מוטנט שנקרא לדרכם. הכת מאמינה שזה תפקידה: להביא את עליית המוטנטים מעל בני האנוש הרגילים אותם היא מכנה "הפגומים" באירוע שלו הם קוראים הזריחה הירוקה. לטענתם, הזריחה הירוקה תביא את קץ האנושות כמו שהיא כעת ותביא עידן של שגשוג אליו יגיעו רק אלו שיעמדו בטיהור שתביא הזריחה.

הכת מנוהלת ע"י קבוצה קטנה אשר נקראת קרני השמש שאותם מנהיג הכור. הטקסים עתיקים והיכולות על טבעיות המיוחסות לכת משכו אליה את החזקים והגרועים מביין המוטנטים שבשממה.

הכת שבה לתל אביב החדשה לאחר עשרים שנה של גלות בשממה כדי לכבד את השלום החדש אשר שורר בעיר ולהעניק לכל מוטנט שיבקש מקלט תחת הגלימות האדומות שלה כדי להפיץ את תורת השמש לכל מי שיקשיב ולהעניק את מתנת השמש הירוקה לאלו הראויים לכך.

"The price won't kill ya, it's not like I'm skinning you alive... But for what you are asking? It might cost you an arm and a leg..."

שוק הבשר

"בלי החווה לא יהיה בשר, בלי הבשר לא יהיו חיים" זה המוטו ששולט בשוק הבשר של העיר. את החווה עצמה הממוקמת בפאתי העיר לא רבים ראו מבפנים, או שראו ולא רוצים לדבר על זה... ובתל אביב החדשה כבר למדו מזמן לא לשאול "מאיפה השגתם את זה?"

החווה כבר שנים ספקית המזון מס. 1 בתל אביב החדשה, ושוכנת על אולי פיסת האדמה החקלאית היחידה באזור. תוסיפו לזה את הדירים, הרפת והלול ותקבלו תעשיית גידול ועיבוד מזון הנשענת בעיקר על כוח עבודה חינמי העונה על ההגדרה "עבדים". חלקם בחרו בזה כדי לשלם חובות או לדאוג למשפחה, חלקם נשפטו על פשעים כנגד העיר וחלקם נתפסו ע"י "חוליית החילוץ" כמו שקוראים לה בעיר ספק באירוניה ספק ברצינות. סביב התעשייה עם הזמן נוצר סינדיקט שלם המשרת בעיקר את עצמו. נוספו בעלי תפקידים כמו אותה חוליית החילוץ שאחראית על "רכש" כוח אדם חדש, המוכרנים שעסוקים במו"מ מול גורמים המעוניינים לרכוש את מוצרי הסינדיקט ומרחיבים את בסיס הלקוחות ושפע המוצרים שהסינדיקט מספק, כוח הזרוע או בשמו האחר "שימור לקוחות" וכמובן המנהלים ששומרים על המערכת פועלת לטובת כל הנוגעים בדבר (כמעט).

הקבוצה מעורבת, סוחרת ובעלת אינטרסים עם כמעט כל הקבוצות בעיר אז אם אתם רוצים משחק כלכלי, כוחני ואינטרסנטי כמו שרק שנות מחסור וצנע פוסטאפוקליפטיים יכולים להביא, ואתם בני 18+ שלחו קונספט או דברו עם וובה פורמן.

איגוד בעלי המלאכה של תל-אביב החדשה

איגוד בעלי המלאכה הוא מהארגונים הוותיקים ביותר בתל אביב החדשה. הוא הוקם על ידי ראשוני המתיישבים בעיר מהצורך בבניית מבנים ותיקון הררי הציוד אשר הגיעו יומיום לשטחי העיר. האיגוד הוא אחד מעמודי התווך של העיר. בעולם בו הכול שבור, חלוד וזקוק לטיפול, אלו עם כלי הבנייה שווים משקלם בזהב.

אם זה קשור למלאכת ידיים, האיגוד עוסק בזה: רתכות, נגרות, תפירה ואפילו עבודה עם כלים מהעולם הישן, האיגוד עוסק בכל. בתור האנשים המוכשרים ביותר עם כפות ידיהם שיש לשממה להציע שם האיגוד התפשט במהירות ומשך למבנה הישן עשרות לקוחות.

כיום מדובר בפלג מאוד בדלני באוכלוסיה, השומר על העברת סודות המלאכה שלו מאב לבן ומוסיף לשורותיו רק את הטובים ביותר. מסביב לכל האומנויות והמלאכה נוצרה טקסיות המזכירה כת המקדשת את עבודת המחשבת המוכנסת לכל חפץ הנכנס לסדנת האיגוד. האיגוד שולט ביד רמה בכלכלת תל-אביב החדשה, ללא אנשי המלאכה לא ניתן למחזר גרוטאות, לא ניתן לתקן נזקים, במילים אחרות, לא ניתן לשרוד.

מועדון "סוף הדרך"

"מועדון "סוף הדרך" הוא המסיבה הבלתי נגמרת של תל אביב החדשה. הוא מתגאה ביכולת לספק לכל לקוח מה שהוא מחפש-בין אם זו מוזיקה, אלכוהול, סמים או גוף חם ללילה; מהרגע שאתה נכנס למקום הגבולות הולכים ונעלמים והלילה נצבע בטכניקולור. המועדון מחפש צוות-ממפעילי המועדון עד הזונות, "סוף הדרך" אוגר בתוכו טיפוסים מכל טיפוס, גזע ומין.

במהלך היום המועדון מתפקד כמקום מפגש בלב העיר, מקום בו ניתן לשבת ולדבר על כוס משקה, לספק את צרכיך הפיזיים או לקנות את הסם האהוב עליך. אך עם רדת החשיכה הופך המקום למועדון הפרוע ביותר בשממה, צבעי ניאון ואורות בוהקים מאירים את הלילה, המוזיקה נישאת אל השמיים והכל נהיה אפשרי.

שחקנים יכולים לשחק את צוות המועדון או זונות בשירות המועדון. מוטנטים המועסקים ב"סוף הדרך" אינם נחשבים לעבדים והם חופשיים לפעול כפי רצונם, כל עוד הם זוכרים מי נותן להם קורת גג.

סוף הדרך, בית התענוגות של תל אביב החדשה, מחפשת שחקניות ושחקנים למשחק בוגר, מעניין ובעל תכנים ייחודיים. הקבוצה לגילאי +18

בית החולים

בכל עיר, בכל מקום ובכל תקופה, היו את אלו שנלחמו, והיו את אלו שרפאו את הפצועים שנגרמו באותן מלחמות. היו את אלו שהמאבק שלהם היה בשדות קרב אחרים, מול חיידקים ומחלות. אלו שבחרו ללמוד ולהמשיך ללמוד, לעבוד בתנאים קשים, בלחץ נפשי, להלחם במלאך המוות עצמו כדי שאתם תוכלו לחיות.

נכון יש כאלו שטוענים שאנו מרוויחים לא רע מהעסק הזה של המוות, שאנו לא קדושים מעונים אלא אנשי עסקים ממולחים שמנצלים את הידע והכוח שלהם.

נכון שיש כאלו שאומרים שאי אפשר איתנו לפעמים, אבל גם הם יודו שאי אפשר בלעדינו אף פעם והאמת, האמת שהכול נכון, ככה זה עם אנשי צוות הרפואה, עם המרפאה של העיר.

אם יש לכם משאבים, נשמח לעמוד לרשותכם ולהציל את חייכם, לרפא אתכם. לא, אנו לא מטפלים בחולים בחינם, וכן אנו יודעים שבלי טיפול, האם, האב, הילד שלכם עלול למות. אתם יכולים למכור כלייה, אם אין לכם כסף, יש לנו שימוש בחלקי גוף במרפאה שלנו וכלייה של אחד היא חיים, או לפחות ניסוי, לאחר.

הסליק

זה היה עוד יום חם בתל אביב החדשה, כאשר חבורה של שלושה אנשים לבושים במעילי עור משופשפים, מגפיים כבדות, ושיער פנים מסוגן נכנסו לחנות פח קטנה בעיר. בחנות היתה אישה צעירה, היא ניקתה עם סמרטוט יבש את האבק מהדלפק, והרימה את מבטה לאנשים בעת נכנסו לחנות במבט אדיש.

"תחסכי את ההקדמות חומד" אמר הגדול מבין החבורה ושלף רובה שנראה כמו שני צינורות מתכת מחוברים אחד לשני בברגים, כולו עטוף בדבק איזו וכיוון אותו כלפיה "אני לא פוחד מהשופטים פה, ולא חושש לקחת חיים, את כל הכסף מהקופה, עכשיו"

המבט האדיש על פני הילדה עבר לחצי חיוך אדיש גם כן "באמת חשבת לבוא ולשדוד חנות נשק עם הצעצוע תוצרת בית הזה?" והביטה ברובה הביתי שהאיש כיוון אליה, "כלומר, זה לא שאני נגד ייצור עצמי, אבל אתה מבין שעד שתטען את המטאטא הזה שלך, אני אוכל לנקב לך ולחבורה הזו שלך את הרגליים עם הצעצוע שלי" היא אמרה ושלפה מתחת לשולחן רובה שחור מאובזר. "עכשיו אני ממליצה לך על ה-M16, הוא לא משודרג כמו החמוד הזה שיש לי פה, אבל יש אותם פה בשפע מלפני תקופת השממה, ככה שהם לא כל כך יקרים, אני יכולה לעשות לך ולחברים שלך עסקה ממש טובה אם תבטיחו לי שתתחפפו מהחנות הזו ולא תבואו לעיר יותר לעולם, אה כן ושלא תחזיק יותר את הרובה שלך ככה לעולם" היא אמרה ונגעה עם הקנה של הרובה שלה בכתף של הבחור שעד לא מזמן הניח עליה את הרובה שלו, הוא לא יכל להסתיר את תחושת הכאב במגע במקום.

"כן, ככה לא מחזיקים רובה אף פעם, זה יהרוס לך את הכתף, ואני בטוחה שבמרפאה לא יהיו נחמדים אליך כמוני אם תאיים עליהם ככה"

זה היה עוד יום בתל אביב החדשה, ומתוך חנות פח קטנה יצאו שלושה אנשים לבושי במעילי עור משופשפים, מגפיים כבדות, שיער פנים מסוגן, עכשיו גם חמושים, עלו על האופנועים שלהם ונסעו הרחק מהעיר.

הסליק נשאר אותו דבר כמו שהיה לפני המלחמה כמעט באורך פלא-פחון יציב יחסית עם השלט "הסליק-חנות הנשק של תל אביב החדשה", דלת עם וילון חרוזים, ולחזית הודבקו

תמונות של נשקים, מבנים ואנשים מתקופות ישנות, וכרזה בדף קטן עליה היה כתוב
"דרושים עובדים"

~*~*~*~*~*~*~

חנות הנשק של תל אביב החדשה, הידועה בכינויה "הסליק" מחפשת עובדים! קבוצה קטנה
ואיכותית עד 10 אנשים שמעוניינים במשחק עיר מעניין ומגוון ועם קשרים שונים עם דמויות
כל הקבוצות, כאחד ממוקדי העליה לרגל של כל הדמויות במשחק.